

נאום רה"מ ערב יום הזיכרון תשע"ד

הם יוצאים מביתם לעבר מרכז הישוב, הם יודעים שבדרך יהיו עוברי האורח נחמדים אליהם במיוחד וישתדלו להפגין כלפיהם חום ואמפטיה, חלקם ינסו לפתוח בשיחה ואחרים רק יחייכו וימעטו במילים, מפאת המבוכה. בהגיעם אל סניף הבנק, הדואר או החנות, הם יודעים כי יאלצו לסרב במבוכה למישהו שוודאי יציע להם את תורו, למרות שאין להם כל בעיה להמתין בסבלנות, כמו כולם.

"אנשים אינם מבינים אותנו ולעולם לא יבינו" תחלוף המחשבה במוחם, תוך התלבטות בין כעס על עודף האמפטיה שמגלים כלפיהם לבין קבלתה בהבנה.

בין כך לבין כך, ינדדו המחשבות מיד אל יקירם שנפל, לפניו היפות והשותקות, לעובדה שנלקח מהם כל כך מוקדם, לגעגוע ולתהייה הכואבת – כיצד ולמה הפכו ממשפחה רגילה ל"משפחה שכולה".

משפחות יקרות, מכובדי הרב עמרם בית אל, מר מוניר זבידאת, ראש מועצת בסמת טבעון, סגני ראש המועצה, גב' חנית גבאי ומר אמנון אשל אסולין, חברי מליאת המועצה המקומית, קהל נכבד

אלפים נמצאים עימנו כאן הערב אבל רק 114 המשפחות השכולות בישוב, יכולים להבין באמת את הדברים בהם פתחתי. תחושת האובדן הקשה שאינה מרפה גם בחלוף הזמן, הגעגועים הבלתי פוסקים, תגובת הציבור, שיש בה אהבה וחיבוק לצד מבוכה, ההתמודדות עם הצורך להמשיך בחיים ולא לשקוע לתוך השכול, הרצון להנציח ולהזכיר, כל אלה הם נחלתם היומיומית של 114 משפחות יקרות שעם כאבן ועם זכר יקיריהן, באנו להזדהות ולהתייחד הערב.

דעו לכן משפחות יקרות, כי אתן יקרות ללב כולנו וכי אנו מחבקים אתכן חיבוק של אמת, גם אם אין לנו יכולת אמיתית להבין את שעובר עליכן.

אנו חבים חוב של מוסר וכבוד לכן וליקירכן שנפלו למען המדינה ולמען שנוכל לכולנו לחיות בבטחה בקרית טבעון ובכל מקום אחר בארץ הזו.

אנו עושים כל שלא ידינו כדי לזכור ולהנציח את יפי תוארם ויפי נפשם של הנופלים.

מרכז ההנצחה הנפלא שלנו, מצליח להנציח את היקירים באופן מרשים, תוך קיום צוואתם הבלתי כתובה – להמשיך ולחיות!

אל הבית השוקק חיים, מגיעים כל ילדי ונערי הישוב וכן בוגרים רבים, לחוויות של: קריאה, אמנות, העשרת דעת, זיכרון ומורשת, הכרת תולדות הישוב ועוד, כשזכרם של בני הקריה שנפלו, עובר בהן כחוט השני.

יקירינו נפלו על הגנת העם והמדינה, ואכן מדינת ישראל היום היא מדינה חזקה, משגשגת ומובילה בתחומים רבים. ועל מנת לשמר זאת, שומה עלינו להנחיל לילדנו את מורשתם של הנופלים: ערכים של אהבת הארץ והאדם, שאיפה למצוינות, סובלנות, ורדיפת שלום.

בערב זה אנו מרכינים ראשינו בפני בני טבעון שנפלו ובפני משפחותיהם. אנו יודעים כי המאבק לא תם, ומתחייבים להמשיך ולחתור בכל מאודנו לכך שתכלה המלחמה מארצנו וישכנו בה שלום ובטחון, ולכך שתהא לנו חברה טובה ומלוכדת, חזקה וצודקת.

אני מאמין שאם כל אחד מאיתנו יחתור לכך וזכרם של הנופלים יהיה לנו כמפרש, אכן נצלח במשימה ונגיע לחוף מבטחים.

מי ייתן ומשפחת השכול לא תגדל עוד ויהי זכר הנופלים ברוך..